

Forslag

til

Lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1956—57.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 24. marts 1956.*)

Afsnit I.

Indkomstskat til staten.

A. Indkomstskat af personer m. m.

§ 1.

Indkomstskatten til staten for de i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 2, nr. 1—4, samt § 2, næstsidste stykke, og §§ 2 og 3 i lov-

bekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 nævnte skattepligtige udskrives for skatteåret 1956—57 efter nedenstående regler.

Skatten beregnes på grundlag af den efter reglerne i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, opgjorte skattepligtige del af indkomsten efter følgende skalaer:

Familieforsørgere:

Af en indkomst på:

		under 4 000 kr., svares	0 kr.		
		4 000 kr., men ikke over 6 000 - , —	20 - af	4 000 kr., 14 pct. af resten	
over	6 000 - , — — —	9 000 - , —	300 - -	6 000 - ,	20 — - —
—	9 000 - , — — —	12 000 - , —	900 - -	9 000 - ,	30 — - —
—	12 000 - , — — —	15 000 - , —	1 800 - -	12 000 - ,	35 — - —
—	15 000 - , — — —	18 000 - , —	2 850 - -	15 000 - ,	55 — - —
—	18 000 - , — — —	50 000 - , —	4 500 - -	18 000 - ,	60 — - —
—	50 000 - , — — —	100 000 - , —	23 700 - -	50 000 - ,	80 — - —
—	100 000 - , — — —	200 000 - , —	63 700 - -	100 000 - ,	85 — - —
—	200 000 - , — — —	400 000 - , —	148 700 - -	200 000 - ,	95 — - —
—	400 000 - og derover	—	338 700 - -	400 000 - ,	105 — - —

Andre skatteydere:

Af en indkomst på:

		under 2 500 kr., svares	0 kr.		
		2 500 kr., men ikke over 6 000 - , svares	10 - af	2 500 kr., 14 pct. af resten	
over	6 000 - , — — —	9 000 - , —	500 - -	6 000 - ,	20 — - —
—	9 000 - , — — —	12 000 - , —	1 100 - -	9 000 - ,	30 — - —
—	12 000 - , — — —	15 000 - , —	2 000 - -	12 000 - ,	35 — - —
—	15 000 - , — — —	18 000 - , —	3 050 - -	15 000 - ,	61 — - —
—	18 000 - , — — —	50 000 - , —	4 880 - -	18 000 - ,	66 — - —
—	50 000 - , — — —	100 000 - , —	26 000 - -	50 000 - ,	88 — - —
—	100 000 - , — — —	200 000 - , —	70 000 - -	100 000 - ,	95 — - —
—	200 000 - , — — —	400 000 - , —	165 000 - -	200 000 - ,	105 — - —
—	400 000 - og derover	—	375 000 - -	400 000 - ,	110 — - —

*) Se tillæg A. sp. 1753; tillæg B. sp. 377; folketingstidende: fremsættelsen sp. 3475, I. behandling sp. 3601, 2. behandling sp. 3891, 3. behandling sp. 4000.

De i § 8, stk. 1—6, i lov nr. 149 af 10. april 1922 omhandlede skattefrie fradrag bortfalder.

De i § 2, nr. 3 og 4, i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. § 3 i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, nævnte personer og dødsboer svarer skatten efter den for „andre skatteydere“ fastsatte skala, dog mindst med 6 pct., ligesom udenlandske selskaber, foreninger, stiftelser m. fl. og dødsboer svarer skatten efter samme skala, dog mindst med 12 pct.

§ 2.

Såfremt en skatteyder overfor finansministeriet godtgør, at de ham for skatteåret 1956—57 som indkomst- og formueskat til staten og som personlig kommuneskat pålignede skattebeløb tilsammen overstiger 80 pct. af hans indkomst i det til grund for ansættelsen liggende regnskabsår uden fradrag for personligt pålignede skatter, vil indkomstskatten til staten være at nedsætte med det beløb, hvormed det ovennævnte samlede skattebeløb overstiger 80 pct. af indkomsten, opgjort som foran angivet.

I tilfælde, hvor nedslag i indkomstskatten til staten for skatteåret 1956—57 i overensstemmelse med foranstående regel er givet skatteyderen, vil de ham for skatteårene 1957—58 og 1958—59 efter bestemmelsen i § 6 d. i lov nr. 149 af 10. april 1922 tilkommende fradrag for personligt pålignede skatter være at nedsætte med et til nedslaget svarende beløb, fordelt med halvdelen på skattefradraget for hvert af de nævnte skatteår.

§ 3.

Skatten opkræves samt indbetales i statskassen i overensstemmelse med de i lov nr. 458 af 22. december 1939 § 12, stk. 1—5, indeholdte regler.

I tilfælde, hvor der ved det pålignede skattebeløbs opdeling i terminsrater fremkommer brøkdele af en øre, skal kommunen være berettiget til, uden at dette dog påvirker dens tilsvarende overfor statskassen, at foretage den afrunding af de enkelte terminsrater, der er nødvendig for, at disse kan opkræves med lige store beløb, således at brøkdele af en øre på indtil $\frac{1}{2}$ øre bortkastes og brøkdele af en øre på $\frac{1}{2}$ øre og derover forhøjes til 1 øre.

Iøvrigt kommer de i lov nr. 149 af 10. april 1922 indeholdte regler til anvendelse på den i nærværende afsnit A. omhandlede indkomstskat til staten.

B. Indkomstskat af aktieselskaber m. m.

§ 4.

For de i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 2, nr. 5 a., nævnte her i landet hjemmehørende selskaber udskrives for skatteåret 1956—57:

1. Indkomstskat til staten, beregnet efter de i loven af 10. april 1922 § 1, nr. 3, og § 8, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, indeholdte regler, dog med en forhøjelse af 20 pct. Udenfor København og Frederiksberg forfalder denne skat til betaling af skatteyderne den 1. november 1956 og indbetales af kommunalbestyrelserne i statskassen senest den 15. december 1956, medens iøvrigt de i loven af 10. april 1922 indeholdte regler kommer til anvendelse. I København og Frederiksberg følges reglerne i kgl. anordning af 20. juli 1922, jfr. kgl. anordning af 30. marts 1925, samt kgl. anordning af 22. august 1937, jfr. kgl. anordning af 14. juni 1940.
2. Overordentlig indkomstskat til staten beregnet efter nedenstående regler.

§ 5.

Den overordentlige skat svares i to rater, der benævnes henholdsvis „udbytteraten“ og „restraten“.

Udbytteraten beregnes efter det procentvise forhold mellem på den ene side det efter reglerne i § 7 opgjorte udbytte m. v. og på den anden side selskabets aktiekapital, opgjort efter reglerne i § 6, stk. 2, eventuelt med tillæg af en del af selskabets faste reserver, jfr. § 6, stk. 3.

Restraten beregnes efter det procentvise forhold mellem på den ene side selskabets fulde skattepligtige indkomst for det pågældende skatteår og på den anden side selskabets aktiekapital, opgjort efter reglerne i § 6, stk. 2, eventuelt med tillæg af en del af selskabets faste reserver, jfr. § 6, stk. 3.

§ 6.

Ved beregningen af såvel udbytteraten som restraten anvendes følgende skala:

$\frac{\text{udbytte m. v.}}{\text{indkomst}}$ pr. 100 kr. aktiekap. m. v.	skat af $\frac{\text{udbytte m. v.}}{\text{indkomst}}$ pr. 100 kr. aktiekap. m. v.
Under 6 kr.	5 pct.
6 kr., men ikke over 8 kr.	0,30 kr. af 6 kr. — 10 pct. af resten
8 - , — — — 10 -	0,50 - - 8 - — 15 — - —
10 - , — — — 12 -	0,80 - - 10 - — 20 — - —
12 - , — — — 20 -	1,20 - - 12 - — 25 — - —
20 - , — — — 30 -	3,20 - - 20 - — 30 — - —
30 - , — — — 40 -	6,20 - - 30 - — 35 — - —
40 - , — — — 60 -	9,70 - - 40 - — 40 — - —
60 - , — — — 80 -	17,70 - - 60 - — 45 — - —
80 - , — — — 100 -	26,70 - - 80 - — 50 — - —
100 - og derover	36,70 - - 100 - — 60 — - —

Ved bestemmelsen af, hvad der ved skattens beregning efter foranstående skala skal tages i betragtning som selskabets aktiekapital, anvendes reglerne i § 1, nr. 3, stk. 2 og 3, i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. § 12 i lovebekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955. Er aktiekapitalen i henhold til vedtagelse efter den 30. november 1939 forøget ved udstedelse af friaktier, skal denne kapitalforøgelse dog ikke medregnes til aktiekapitalen i denne forbindelse, men kommer kun i betragtning under de i stk. 3 indeholdte betingelser og i det sammesteds angivne omfang.

Overstiger et selskabs faste reserver ved regnskabsårets begyndelse 50 pct. af den aktiekapital, som i henhold til bestemmelserne i stk. 2 kommer i betragtning, forhøjes aktiekapitalen med halvdelen af det overskydende beløb ved beregningen af såvel udbytteraten som restraten. Har selskabet i henhold til vedtagelse efter den 30. november 1939 fra de faste reserver overført et beløb til aktiekapitalen ved udstedelse af friaktier, bliver det således overførte beløb i den heromhandlede henseende at sidestille med faste reserver.

Som faste reserver betragtes i denne forbindelse alene sådanne fonds, der hidrører fra den af selskabet ved dets virksomhed indtjente eller ved realisation af dets formuegenstande indvundne fortjeneste, og som gennem den således tilvejebragte forøgelse af selskabets kapital er bestemt til at tjene til sikkerhed mod fremtidige tab.

§ 7.

Udbytteraten beregnes direkte på grundlag af den i § 6, stk. 1, indeholdte skala

af de beløb, som i kalenderåret 1956 endeligt fastsættes som ordinært og ekstraordinært udbytte af aktiekapitalen, med tillæg af beløb, som i vedkommende regnskabsår henføres til en særlig udbyttereguleringskonto eller indgår i en til det følgende regnskabsår overført driftssaldo, samt af beløb, der for vedkommende regnskabsår udbetales som udbytte eller rente af udloddede reservefondsandele. Udbytterate beregnes dog ikke af følgende udlodninger:

- Udlodninger, der sker i form af friaktier eller reservefondsbeviser.
- Særskilt udlodning af en ved realisation af formuegenstande eller på anden måde indvunden fortjeneste, som efter sin art ikke er indkomstskattepligtig for selskabet. Fritagelsen gælder dog kun i det omfang, hvori den samlede udbetaling til aktionærerne overstiger selskabets skattepligtige indkomst for det pågældende regnskabsår. Er udlodningen taget fra en konto, som tillige omfatter henlæggelser af skattepligtig indkomst, gælder fritagelsen først, når der af den samlede henlæggelse er udloddet et beløb svarende til den henlagte skattepligtige indkomst.
- Udlodning som følge af selskabets endelige likvidation. Fritagelsen gælder dog kun med hensyn til udlodning af beløb, der har været medregnet ved selskabets ansættelse til indkomstskat for skatteåret 1955—56 eller tidligere skatteår.
- Udlodning af beløb, som hidrører fra en særlig udbyttereguleringskonto, eller som er overført som driftssaldo fra forrige regnskabsår.

Når udbyttet m. v. udgør under 5 pct. af aktiekapitalen m. v., opgjort efter reglerne i § 6, stk. 2 og 3, svares ingen udbytte-rate.

§ 8.

Restraten beregnes på følgende måde:

- a. Det udregnes, hvad selskabets ansatte skattepligtige indkomst udgør i procent af den indbetalte aktiekapital m. v., opgjort efter reglerne i § 6, stk. 2 og 3.
- b. På grundlag af denne procent udfindes det skattebeløb, som skulle svares af den fulde skattepligtige indkomst ved anvendelse af den foran i § 6 indeholdte skala. Det således udfundne beløb udgør restratens grundtal.
- c. I restratens grundtal fradrages den efter reglerne i § 7 beregnede udbytterate, hvorefter det resterende beløb nedsættes til to trediedele. Det herefter udkommende beløb udgør, hvad selskabet skal tilsvare som restrate.

§ 9.

Ved skattepligtig indkomst, jfr. § 5, stk. 3, § 7, stk. 1 b., og § 8, a. og b., forstås det beløb, hvortil vedkommende selskabs indkomst i det pågældende regnskabsår efter reglerne i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, må opgøres uden hensyntagen til de i førstnævnte lovs § 8 omhandlede fradrag og nedsættelser.

§ 10.

Udbytteraten berigtiges på følgende måde:

- a. Senest den 15. april eller, forsåvidt den endelige udbyttefastsættelse først er sket efter den 7. april 1956, senest 8 dage efter fastsættelsen indgiver selskabet, udenfor København til den amtstue, i hvis distrikt selskabets hjemstedskommune er beliggende, og i København til direktoratet for Københavns skattevæsen, en anmeldelse indeholdende alle de oplysninger, der er nødvendige for beregningen af udbytteraten i overensstemmelse med de i §§ 5—7 indeholdte regler. Anmeldelsen, der indgives i en af finansministeriet nærmere fastsat form, skal være ledsaget af en bekræftet udskrift af selskabets generalforsamlingsprotokol, udvisende den angående ud-

byttefastsættelsen truffene beslutning. Oversiddes den foran fastsatte frist for anmeldelsens indgivelse, forhøjes udbytteraten med 1 pct. for hver påbegyndt måned, regnet fra den 1. i den måned, i hvilken anmeldelsen skulle være indgivet. Denne forhøjelse, som ikke fradrages ved restratens beregning, kan dog, hvor særlige omstændigheder taler derfor, helt eller delvis eftergives af finansministeren. Anmeldelsens indgivelse kan fremtvinges ved pålæg af dagbøder, der fastsættes af finansministeren.

- b. På grundlag af fornævnte anmeldelse foretager de i punkt a. nævnte myndigheder en beregning af det beløb, der af selskabet skal tilsvares som udbytterate, og tilstiller snarest selskabet underretning om det beregnede skattebeløb med opfordring til selskabet om inden 14 dage fra meddelelsens modtagelse at berigtige beløbet ved indbetaling henholdsvis til amtstuen eller til direktoratet. Forsåvidt selskabet ikke har indbetalt udbytteraten inden udløbet af den nævnte betalingsfrist, tilsvares det en statskassen tilfaldende rente af $\frac{1}{2}$ pct. månedlig for hver påbegyndt måned, regnet fra den 1. i den måned, i hvilken betalingsfristen udløber, hvorhos skatten med påløbne renter efter lovlig omgang søges inddrevet ved udpantning.
- c. Eventuel påanke af udbytteratens beregning sker til landsskatteretten. Påanke skal finde sted inden 4 uger fra modtagelsen af amtstuens meddelelse om den beregnede udbytterate. Påanke af beregningen påvirker ikke pligten til at indbetale den beregnede udbytterate indenfor den i amtstuens meddelelse fastsatte frist.

§ 11.

Restraten berigtiges på følgende måde:

- a. Udenfor København foretager vedkommende skatteråd samtidig med beregningen af den selskabet i henhold til lov nr. 149 af 10. april 1922 påhvilende ordinære indkomstskat til staten en beregning af restratens grundtal i overensstemmelse med de i § 5, stk. 3, samt §§ 6, 8 og 9 indeholdte regler. Beregningen foretages på en særlig liste, hvoraf afskrift tilstilles den amtstue, under

hvilken opkrævningen af udbytteraten efter reglerne i § 10 a. henhører. Beregningen skal være tilendebragt og listen tilstillet amtstuen inden den 1. juli.

b. For de selskabers vedkommende, der på tidspunktet for amtstuens modtagelse af restratelisten alt har berigtiget udbytteraten eller foretaget den i § 10 a. foreskrevne anmeldelse af udbyttede-klareringen, foretager amtstuen straks den endelige udregning af restraten og tilstiller snarest de pågældende selskaber meddelelse om det som restrate beregnede skattebeløb med opfordring til inden 14 dage fra meddelelsens modtagelse at berigtige det nævnte skatte-tilsvar ved indbetaling på amtstuen.

c. For de selskabers vedkommende, der den 1. august 1956 endnu ikke har foretaget den i § 10 a. foreskrevne udbytte-anmeldelse, opkræves umiddelbart efter nævnte dato et beløb svarende til $\frac{2}{3}$ af restratens grundtal som en a conto indbetaling på såvel udbytterate som restrate. Når anmeldelse af det deklarerede udbytte derefter fremkommer, foretager amtstuen den endelige beregning og opkrævning af restraten i forbindelse med beregningen og opkrævningen af udbytteraten, og begge skatterater berigtiges derefter under hensyntagen til den foran ommeldte a conto indbetaling.

d. Oversiddelse af fristen for restratens indbetaling medfører samme følger, som i § 10 b. er fastsat vedrørende udbytteraten.

e. I København foretages beregningen og opkrævningen af restraten af direktoratet for Københavns skattevæsen, der i disse henseender følger tilsvarende fremgangsmåder som de foran under b.—d. fastsatte. For direktoratets arbejde med beregningen og opkrævningen af såvel udbytteraten som restraten ydes et vederlag efter nærmere fastsættelse af finansministeriet.

§ 12.

Fastlægger et selskab, der har sluttet et regnskabsår indenfor kalenderåret 1956, tidspunkterne for sine udbyttede-klarationer således, at der i nævnte kalenderår ikke sker nogen endelig udbyttefastsættelse, jfr.

§ 7, stk. 1, beregnes udbytteraten på grundlag af den efter den 31. december 1956 nærmest følgende endelige udbyttefastsættelse.

Forsåvidt udbytteraten for skatteåret 1955—56 i medfør af den til foranstående bestemmelse svarende regel i § 12 i lov nr. 88 af 31. marts 1955 er beregnet på grundlag af en af et selskab efter den 31. december 1955 foretagne endelige udbyttefastsættelse, beregnes udbytteraten for skatteåret 1956—57 først på grundlag af selskabets næstfølgende endelige udbyttefastsættelse.

§ 13.

Den i nærværende afsnit B. omhandlede overordentlige indkomstskat til staten kan ikke bringes til fradrag ved selskabets ansættelse til indkomstskat til stat og kommune.

§ 14.

Løvrigt finder de i lov nr. 149 af 10. april 1922 givne regler tilsvarende anvendelse på skatten efter nærværende afsnit B., forsåvidt dette er foreneligt med de heri indeholdte regler.

De i nævnte lovs § 37, stk. 3 og 4, indeholdte bestemmelser om skattelempelse skal, forsåvidt angår den heromhandlede overordentlige indkomstskat til staten, kunne bringes til anvendelse ikke alene på selskaber, der i det pågældende driftsår har ejet mindst 50 pct. af aktiekapitalen i et datterselskab, men også på selskaber, hvis eneste faktiske virksomhed det er at eje og administrere aktier i et bestemt andet selskab, og som i hele det pågældende driftsår har ejet mindst 25 pct. af aktiekapitalen i dette selskab.

De i lov nr. 108 af 31. marts 1938 om oprettelse af en landsskatteret og om tilsynet med skatteligningen m. v. indeholdte regler om skatterådenes ansættelser kommer til anvendelse på de af amtstuerne og direktoratet for Københavns skattevæsen i medfør af reglerne i nærværende afsnit foretagne skatteberegninger, forsåvidt de efter deres indhold er forenelige med de heri givne regler.

C. Indkomstskat af kooperative virksomheder.

§ 15.

Indkomstskatten til staten for brugsforeninger samt produktions- og salgforenin-

ger udskrives for skatteåret 1956—57 efter nedenstående regler.

Ved brugsforeninger forstås efter nærværende lov sådanne sammenslutninger, som har til formål at indkøbe eller fremstille varer eller produkter til brug for medlemmerne, og som — bortset fra normal forrentning af en indbetalt medlemskapital — anvender den i regnskabsårets løb stedfundne omsætning med medlemmerne som grundlag for udlodningen af overskud til disse.

Ved produktions- og salgforeninger forstås efter nærværende lov sådanne sammenslutninger, som har til formål at bearbejde, forædle eller sælge medlemmernes produkter, og som — bortset fra normal forrentning af en indbetalt medlemskapital — foretager deres overskudsfordeling på grundlag af de af medlemmerne i regnskabsårets løb til foreningen leverede produkter.

§ 16.

For brugsforeninger svares indkomstskatten på grundlag af en indkomst, ansat som nedenfor anført i forhold til foreningens formue, jfr. herved § 18, ved udgangen af det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår:

a. Såfremt foreningen i det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår kun har haft omsætning med medlemmer: 4 pct. af den nævnte formue.

b. Såfremt foreningen i det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår også har haft omsætning med ikke-medlemmer: 4 pct. af en så stor del af den nævnte formue, som svarer til forholdet mellem omsætningen med medlemmer og den samlede omsætning, og 6 pct. af en så stor del af formuen, som svarer til forholdet mellem omsætningen med ikke-medlemmer og den samlede omsætning.

Ved anvendelsen af reglerne i stk. 1 på hovedforeninger anses hele disses omsætning med de hovedforeningen tilsluttede kooperative virksomheder for omsætning med medlemmer, medens deres omsætning iverigt anses for omsætning med ikke-medlemmer.

Forinden skatten beregnes af den i overensstemmelse med foranstående regler ansatte indkomst, fradrages der heri $\frac{1}{4}$ af den del af foreningens indtægter, som er anvendt til forøgelse af foreningens formue;

fradraget kan dog aldrig overstige $\frac{1}{4}$ af den ansatte indkomst. Er der i det til grund for ansættelsen liggende regnskabsår foretaget udbetalinger til medlemmerne af den ved regnskabsårets begyndelse tilstedeværende formue, skal disse udbetalinger forinden fradragsberegningen fragå i det til formueforøgelse anvendte beløb.

Såfremt en forening, der har modtaget fradrag i henhold til stk. 3, i et senere regnskabsår formindsker sin formue ved udbetalinger til medlemmerne, forhøjes den skattepligtige indkomst for det pågældende regnskabsår med en så stor del af disse udbetalinger, som svarer til den formueforøgelse, foreningen tidligere har modtaget fradrag for.

Skatten udskrives med 25 pct. af den efter foranstående regler skattepligtige del af indkomsten. Foreninger, der udelukkende foretager indkøb af råstoffer, som medlemmerne benytter til deres bedrifts udøvelse, samt hovedforeninger med samme formål svarer dog kun skatten med 10 pct.

§ 17.

For produktions- og salgforeninger svares indkomstskatten på grundlag af en indkomst, ansat som nedenfor anført i forhold til foreningens formue, jfr. herved § 18, ved udgangen af det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår:

a. Såfremt foreningen i det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår ikke har foretaget opkøb af råvarer hos andre end medlemmer: 4 pct. af den nævnte formue.

b. Såfremt foreningen i det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår også har foretaget opkøb af råvarer hos ikke-medlemmer: 4 pct. af en så stor del af den nævnte formue, som svarer til forholdet mellem opkøbet hos medlemmer samt opkøbet af færdigvarer hos ikke-medlemmer og det samlede opkøb, og 6 pct. af en så stor del af formuen, som svarer til forholdet mellem opkøbet af råvarer hos ikke-medlemmer og det samlede opkøb. Overstiger købesummen for de af ikke-medlemmer leverede råvarer ikke 3 pct. af det samlede opkøb, ansættes indkomsten dog kun til 4 pct. af foreningens formue.

F. t. l. vedr. indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1956—57.

Ved anvendelsen af reglerne i stk. 1 på hovedforeninger anses hele disses omsætning med de hovedforeningen tilsluttede kooperative virksomheder for omsætning med medlemmer, medens deres omsætning iøvrigt anses for omsætning med ikke-medlemmer.

Har foreningen i det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår drevet detailsalg fra butik, fra vogn eller på anden måde, medregnes indtægten ved dette detailsalg, opgjort efter reglerne i lov nr. 149 af 10. april 1922 §§ 4—6, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, til foreningens skattepligtige indkomst.

I den indkomst, der er ansat i henhold til reglerne i stk. 1, indrømmes der et fradrag, svarende til $\frac{1}{4}$ af den del af foreningens indtægter, der er anvendt til forøgelse af foreningens formue; fradraget kan dog aldrig overstige $\frac{1}{4}$ af den nævnte ansatte indkomst. Er der i det til grund for ansættelsen liggende regnskabsår foretaget udbetalinger til medlemmerne af den ved regnskabsårets begyndelse tilstedeværende formue, skal disse udbetalinger forinden fradragsberegningen fragå i det til formueforøgelse anvendte beløb.

Såfremt en forening, der har modtaget fradrag i henhold til stk. 4, i et senere regnskabsår formindsker sin formue ved udbetalinger til medlemmerne, forhøjes den skattepligtige indkomst for det pågældende regnskabsår med en så stor del af disse udbetalinger, som svarer til den formueforøgelse, foreningen tidligere har modtaget fradrag for.

Skatten udskrives med 10 pct. af den efter foranstående regler skattepligtige del af indkomsten.

§ 18.

Opgørelsen af brugsforeningers og produktions- og salgsforeningers formue, jfr. §§ 16 og 17, foretages i overensstemmelse med reglerne i lov nr. 149 af 10. april 1922 §§ 12—14, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955.

Ved opgørelsen af en forenings formue bortses der i denne forbindelse fra den del af regnskabsårets overskud, der som dividende eller efterbetaling udloddes for det pågældende regnskabsår.

Til en forenings formue henregnes andele i hovedforeninger samt den del af foreningens reservefonds i hovedforeningen, som den ved sin udtræden af hovedforeningen kan kræve udbetalt af denne; den del, der ikke kan kræves udbetalt som anført, henregnes til hovedforeningens formue.

§ 19.

Udenfor København og Frederiksberg forfalder den i nærværende afsnit C. omhandlede indkomstskat til staten til betaling af skatteyderne den 1. november 1956 og indbetales af kommunalbestyrelserne i statskassen senest den 15. december 1956, medens iøvrigt de i loven af 10. april 1922 indeholdte regler kommer til anvendelse. I København og Frederiksberg følges reglerne i kgl. anordning af 20. juli 1922, jfr. kgl. anordning af 30. marts 1925, samt kgl. anordning af 22. august 1937, jfr. kgl. anordning af 14. juni 1940.

Iøvrigt finder de i lov nr. 149 af 10. april 1922 givne regler tilsvarende anvendelse på skatten efter nærværende afsnit C., forsåvidt dette er foreneligt med de heri indeholdte regler, dog at der ved skatteberegningen ikke gives fradrag i den skattepligtige indkomst efter reglerne i nævnte lovs § 8.

§ 20.

Den i nærværende afsnit C. omhandlede skat kan ikke bringes til fradrag ved ansættelsen til indkomstskat til stat og kommune.

Bestyrelsen for de i nærværende afsnit omhandlede foreninger er forpligtet til at meddele de skattelignende myndigheder alle de for skattens beregning fornødne oplysninger. Afgivelsen af de nævnte oplysninger kan fremtvinges ved pålæg af dagbøder, der fastsættes af finansministeren.

Reglerne i § 16, stk. 3, i de årlige love om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteårene 1940-41—1948-49 kommer ikke til anvendelse på udbetalinger i regnskabsår, som lægges til grund for skatteansættelserne i skatteårene fra og med skatteåret 1949—50, således at forhøjelse af den skattepligtige indkomst ikke finder sted.

D. Indkomstskat af foreninger, stiftelser, korporationer og andre selvejende institutioner.

§ 21.

Indkomstskatten til staten for de i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 2, nr. 5 c. og f., ommeldte gensidige forsikringsforeninger, kredit- og hypotekforeninger, kredittkasser og spare- og lånekasser samt de i nævnte § 2, nr. 5 g., ommeldte, erhvervsmæssig virksomhed udøvende foreninger, stiftelser, korporationer og selvejende institutioner udskrives for skatteåret 1956—57 med 6 pct. af den efter reglerne i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, skattepligtige indtægt uden fradrag i henhold til nævnte lovs § 8.

Skattepligten kan efter finansministerens afgørelse helt eller delvis bortfalde, forsåvidt indkomsten efter de for vedkommende forening, stiftelse, korporation eller institution gældende fundats, love eller vedtægter udelukkende skal anvendes i almenvelgørende og humane, kunstneriske, videnskabelige, kirkelige eller lignende øjemed.

Ved opgørelsen for skatteåret 1956—57 af den skattepligtige indkomst for dyrskuer, planteavlsudstillinger og andre landbrugsfaglige udstillinger, der afholdes af landboforeninger og/eller husmandsforeninger eller sammenslutninger af sådanne, samt ved fjerkræ- eller biavisskuer, der afholdes af fjerkræ- eller biavlerforeninger, og som omfatter hele landet eller større dele af samme, medregnes ikke entréindtægter o. lign. eller ind-

Af en formue på:

	under 30 000 kr.,	svares	0 kr.	
30 000 kr., men ikke over	50 000 - ,	—	10 - af	30 000 kr., 5 p.m. af resten
over 50 000 - , — — —	100 000 - ,	—	110 - -	50 000 - , 8 — - —
— 100 000 - , — — —	200 000 - ,	—	510 - -	100 000 - , 10 — - —
— 200 000 - , — — —	600 000 - ,	—	1 510 - -	200 000 - , 15 — - —
— 600 000 - , — — —	1 000 000 - ,	—	7 510 - -	600 000 - , 20 — - —
1 000 000 - og derover		—	15 510 - -	1 000 000 - , 23 — - —

De i § 2, nr. 3, i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 § 3, nævnte personer samt udenlandske selskaber, foreninger, stiftelser m. fl. og dødsboer svarer skatten med mindst 2,5 p. m.

For de i § 2, nr. 1 og 2, i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 § 2, nævnte skatteplig-

tægter ved udlejning af udstillingsplads til de af de pågældende foreningers medlemmer udstillede dyr m. v.

§ 22.

Ved opkrævningen samt indbetalingen af den i nærværende afsnit D. omhandlede indkomstskat til staten følges samme regler, som er fastsat i nærværende lovs afsnit C. vedrørende den dér omhandlede indkomstskat til staten af kooperative virksomheder.

Iøvrigt kommer de i lov nr. 149 af 10. april 1922 indeholdte regler til anvendelse på skatten efter nærværende afsnit D., forsåvidt dette er foreneligt med de heri indeholdte regler.

§ 23.

Den i nærværende afsnit D. omhandlede skat kan ikke bringes til fradrag ved ansættelsen til indkomstskat til stat og kommune.

Afsnit II.

Formueskat til staten.

A. Formueskat af personer m. m.

§ 24.

Formueskatten til staten udskrives for skatteåret 1956—57 på grundlag af følgende skala:

tige skal dog i tilfælde, hvor deres samlede ansatte indkomst for skatteåret 1956—57 ikke udgør mindst 3 pct. af den for samme skatteår ansatte skattepligtige formue, formueskatten efter foranstående skala ned-sættes med 5 pct. for hver to promille eller del deraf, hvormed den ansatte indkomst er under 3 pct. af den ansatte skattepligtige formue. Er indkomsten ikke positiv, ned-

sættes formueskatten med 80 pct. Såfremt de pågældende er ansat til en indkomst af under 8 000 kr., skal der om fornødent gives en yderligere nedsættelse af formueskatten i tilfælde, hvor formuen ikke er over 100 000 kr., således at skatten ikke overstiger:

- a) hvor indkomsten er under 2 000 kr. . . . $\frac{1}{5}$ af den fulde pålignede skat,
- b) hvor indkomsten er 2 000 kr. eller derover, men under 4 000 kr. $\frac{2}{5}$ af den fulde pålignede skat,
- c) hvor indkomsten er 4 000 kr. eller derover, men under 6 000 kr. $\frac{3}{5}$ af den fulde pålignede skat,
- d) hvor indkomsten er 6 000 kr. eller derover, men under 8 000 kr. $\frac{4}{5}$ af den fulde pålignede skat.

§ 25.

Formueskatten opkræves og indbetales i statskassen i overensstemmelse med de i lov nr. 458 af 22. december 1939 § 12, stk. 1—5, indeholdte regler. Med hensyn til afrunding af de pålignede skattebeløb ved opkrævningen forholdes efter reglerne i nærværende lovs § 3, stk. 2. Iøvrigt kommer de i lov nr. 149 af 10. april 1922 indeholdte regler til anvendelse.

B. Formueskat af indenlandske dødsboer.

§ 26.

Her i landet behandlede dødsboer, der den 1. april 1956 befinder sig under offentligt skifte, udreder for skatteåret 1956—57 formueskat til staten, beregnet efter den i § 24 indeholdte skala.

Skatten udredes af afdødes under skiftet inddragne efterladenskaber af enhver art, opgjort efter de i lov nr. 149 af 10. april 1922 §§ 12—14, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, indeholdte regler og ansat efter forholdene ved skiftets begyndelse, medmindre skiftet allerede er påbegyndt før den 1. januar 1956, i hvilket tilfælde forholdene pr. nævnte dato lægges til grund for ansættelsen, således at der ved denne bortses fra alle tidligere til boets arvinger udloddede værdier.

§ 27.

Undtaget fra den i § 26 omhandlede skattepligt er dødsboer, hvis nettoformue,

opgjort efter de i § 26, stk. 2, indeholdte regler, er under 30 000 kr.

§ 28.

Den ved § 26 fastsatte formueskat udredes for hele skatteåret, selvom boet sluttet inden udgangen af første skattehalvår.

Såfremt boet sluttet, uden at der er afsat det til formueskattens udredelse fornødne beløb, hæfter boets arvinger solidarisk for skattens betaling.

Såvel ordentlige som overordentlige skifteforvaltere er ligeoverfor det offentlige ansvarlige for, at skatten behørigt berigtiges i de af dem behandlede boer.

§ 29.

Dødsboers ansættelse til formueskat til staten foretages af skatterådet for den skattekrede, hvori boets behandling foregår.

Vedkommende skifteforvalter skal senest den 1. maj 1956 til vedkommende skatteråd i en af finansministeren nærmere foreskrevne form indsende en specificeret opgørelse af boets i henhold til nærværende lov skattepligtige formue.

§ 30.

Den ved § 26 fastsatte formueskat falder til betaling af boet den 1. november 1956 og indbetales af kommunalbestyrelsen senest den 15. december 1956, medens iøvrigt de i lov nr. 149 af 10. april 1922 indeholdte regler vedrørende opkrævningen og inddrivelsen kommer til anvendelse. I København og Frederiksberg følges dog i sidstnævnte henseender reglerne i kgl. anordning af 20. juli 1922, jfr. kgl. anordning af 30. marts 1925, samt kgl. anordning af 22. august 1937, jfr. kgl. anordning af 14. juni 1940.

Afsnit III.

Forhøjelse af indkomstsikatten til staten for de i afsnit I., B., C. og D. ommeldte skattepligtige.

§ 31.

Udover de i afsnit I. B. omhandlede skatter til staten påhviler det for skatteåret 1956—57 de i nævnte afsnit omhandlede skattepligtige (aktieselskaber m. v.) at udrede:

1. En forhøjelse på 25 pct. af den ordinære indkomstskat til staten, beregnet efter de i loven af 10. april 1922 § 1, nr. 3, og § 8, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, indeholdte regler.

2. En forhøjelse af den i afsnit I. B. omhandlede overordentlige indkomstskat til staten af aktieselskaber m. v., hvilken forhøjelse beregnes med 45 pct. af de som udbytterate og restrate beregnede samlede beløb.

De beregnede forhøjelsesbeløb afrundes nedad til det nærmeste hele kronebeløb.

Forhøjelserne pålignes og opkræves i forbindelse med de skatter, hvoraf de beregnes, og efter de for disse skatter gældende regler.

§ 32.

Udover den i afsnit I., C. og D., omhandlede indkomstskat til staten udskrives for skatteåret 1956—57 en forhøjelse på 35 pct. af den efter reglerne i nævnte afsnit beregnede indkomstskat til staten.

De beregnede forhøjelsesbeløb afrundes nedad til det nærmeste hele kronebeløb.

Forhøjelsen pålignes og opkræves i forbindelse med den ordinære indkomstskat til staten og efter de for denne gældende regler.

§ 33.

De i medfør af §§ 31 og 32 pålignede skattebeløb kan ikke bringes til fradrag ved ansættelsen til indkomstskat til stat og kommune.

Afsnit IV.

§ 34.

Den finansministeren ved lov nr. 188 af 20. maj 1933 tillagte bemyndigelse til forhøjelse af indkomstskatten til staten kan for skatteåret 1956—57 ikke bringes til anvendelse.

§ 35.

For opkrævningen for skatteåret 1956—57 af de i nærværende lovs afsnit I., A., C. og D., og II., A. og B., samt § 32 omhandlede statsskatter opbeholder kommunen et samlet vederlag af 9 kr. pr. skatteyder. Med hensyn til beregningen af vederlaget for opkrævningen af den ordinære indkomstskat til

staten af aktieselskaber m. m., jfr. nærværende lovs § 4 og § 31, stk. 1, nr. 1, forholdes efter reglerne i § 38, stk. 1, 2. punktum, i lov nr. 149 af 10. april 1922.

§ 36.

I tilfælde, hvor en skatteydere økonomiske forhold efter udløbet af det regnskabsår, der er lagt til grund for hans ansættelse til skat til staten efter nærværende lov, er blevet i særlig grad forringet, kan finansministeren eftergive eller nedsætte denne skat.

Fritagelse for beskatning efter nærværende lov skal efter finansministerens nærmere bestemmelse kunne indrømmes personer, der med bevarelse af deres bopæl i udlandet som turister eller i studieøjemed opholder sig midlertidigt her i landet, og som under deres ophold ikke driver nogen erhvervmæssig virksomhed her, dog kun så længe opholdet med eller uden afbrydelse ikke har udstrakt sig over mere end 12 måneder indenfor et samlet tidsrum af 2 år. Fritagelsen skal kunne gøres betinget af, at den pågældende vedvarende svarer skat af sin fulde indkomst til bopælslandet.

Personer, der efter bestemmelsen i stk. 2 fritages for at svare indkomst- og formueskat til staten, skal ligeledes for samme tidsrum være fritaget for personlig indkomstskat til opholdskommunen.

§ 37.

I tilfælde, hvor lotterigevinster, gevinster ved totalisatorspil eller gevinster ved præmie- eller gættekonkurrencer i henhold til de herom gældende regler skal medregnes til vinderens skattepligtige indkomst for skatteåret 1956—57, skal finansministeren, hvor særlige grunde taler derfor, være bemyndiget til, efter derom indgivet andragende, at nedsætte det beløb, hvormed gevinsten skal medregnes til vinderens skattepligtige indkomst.

Forsåvidt angår præmiekonkurrencer, kommer foranstående bestemmelse ikke til anvendelse på konkurrencer, hvor besvarelsen kræver et arbejde, der falder indenfor den pågældendes erhvervsvirksomhed, eller konkurrencer af kunstnerisk, litterær, videnskabelig eller teknisk karakter.

§ 38.

Finansministeren bemyndiges til for skatteåret 1956—57 at forlænge fristen for indgivelse af selvangivelse for de i afsnit I., C., omhandlede kooperative virksomheder indtil udgangen af maj måned 1956 samt til i fornødent omfang at forlænge de i lov nr. 149 af 10. april 1922, afsnit C. III. og IV., fastsatte frister for ligningsarbejdet m. v., forsåvidt angår disse skattepligtige.

§ 39.

Hvor forholdene taler derfor, kan finansministeren bestemme, at det skatterådet

påhvilende arbejde med skatternes beregning og udfærdigelse af skattelister m. v. skal kunne foretages af en anden myndighed end skatterådet.

Finansministeren fastsætter de nærmere regler for gennemførelsen af bestemmelserne i nærværende lov og bemyndiges til at afholde de dermed forbundne udgifter.

§ 40.

Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder straks i kraft.

Gustav Pedersen.

/ Horn.